

פרוטוקול מס' 274

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
מיום ה', י"ג באדר תשל"ז - 3.3.1977, שעה 12.00

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
מ. ידיד
צ. לינקר
פ. שיינמן

מוזמנים:

ל. מילר - משרד הבריאות
ש. נעמן - משרד הבריאות
מ. ערן - נציג הסתדרות הפסיכולוגים
י. שפניץ - משרד המשפטים

יועץ משפטי לוועדה: י. אליאסוף

מזכירת הוועדה: ש. כרם

רשמה: א. עצמון

סדר היום: חוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977 - נוסח לוועדה.

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ח. גרוסמן:

חוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977 - נוסח לוועדה

הגדרות: (1) בחוק זה - "מועצה" מועצת הפסיכולוגים המוקמת לפי סעיף 39. "מנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות או סגנו; "עיסוק בפסיכולוגיה" - עיסוק מקצועי כמשלח יד באבחון ובהערכה של עניינים ובעיות בתחום הנפשי, השכלי וההתנהגותי של בני-אדם, וכך טיפול שיקום, ייעוץ והדרכה לגבי עניינים ובעיות כאמור.

גירסה א': להוסיף בסוף ההגדרה את

המילים "הנעשים בדרך כלל על ידי פסיכולוג".

ש. נעמן:

זו מחווה מסויימת מקצועית תחוקתית, לפי דרישה של העובדים הסוציאליים. הם טענו כי במידה מסויימת הם עוסקים בפעולות מסויימות של פסיכולוגיה. כאשר ישבנו עם ד"ר מילר ועם נציגי כל הגורמים סוכם להוסיף זאת. ישנה גירסה א' שאומרת: לא יראו כעיסוק בפסיכולוגיה פעולה בתחום זה שנעשה באקראי בידי אדם או אגב עיסוק במקצועו כדין. גירסה ב' אומרת: לא יראו כעיסוק בפסיכו-לוגיה פעולה בתחום זה שעשה אדם באקראי או במהלך עיסוקו במקצועו כדין ובתום-לב.

היו"ר ח. גרוסמן:

צריך לבחור בין שתי הגירסאות כדי להבטיח שלא יעמידו עובד סוציאלי למשפט אם הוא באקראי עסק בפסיכולוגיה. אינני רואה הבדל גדול בין שתי הגירסאות.

ש. נעמן:

לגבי סעיף 2(ב) בכחול מדובר בסוג אדם אחד שרשאי לעסוק. פה מדובר בשני סוגי אנשים או באקראי או אגב עיסוקו. למשל, זה יכול להיות עובד סוציאלי או מורה בחינוך מיוחד.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם גירסה ב' יותר חזקה אני נוטה לגירסה ב'. כלומר, לתת יותר אפשרות למי שאינו פסיכולוג שעוסק באקראי או במהלך עיסוקו בפסיכולוגיה כמו מורה בחינוך מיוחד שיהיה יותר חופשי לעבוד ושלא יהיה חשש שהוא עובר עבירה פלילית.

צ. לינקר:

הסכנה שבפסיכולוגיה בתחום המקצועי יעבור על גדוהו וייכנס לתחום הפסיכיאטרי היא די גדולה. לתת אפשרות להתרחב בלי הגבלות של רשלנות שיש בידי הפסיכולוג זה די מסוכן.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם ההגבלות חלות על הפסיכולוג קל וחומר שכל האיסורים יחולו גם על אותו המורה או העובד הסוציאלי. יש שתי גירסאות נביא את זה להצבעה.

מ. ערן:

כתוב:...כדין. כלומר, במקצוע שלו בתור מורה או בתור עובד סוציאלי - כך שאין פה סכנה.

פ. שיינמן:

אני בעד גירסה ב'.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: לאשר גירסה ב'. שמורה זכות הסתייגות לחה"כ לינקר.

סעיף 2(ד):

בעל תואר "בוגר" בפסיכולוגיה שניתן מאת מוסד שהוכר כמוסד להשכלה גבוהה לפי חוק המועצה להשכלה גבוהה, תשי"ח-1958 (להלן - חוק המועצה להשכלה), או בעל תואר לפסיכולוגיה שניתן מאת מוסד בחוץ לארץ והכירה בו ועדת הרישום כשווה ערך לתואר "בוגר" כאמור - רשאי לעסוק בפסיכולוגיה בפיקוחו או בהדרכתו של פסיכולוג רשום במקום עבודה שהכירה בו המועצה או בצבא הגנה לישראל, במשך התקופות המפורטות להלן:

(1) תקופה שלא תעלה על שלוש שנים מיום

תחילת חוק זה או מיום תחילת עיסוקו בפסיכולוגיה, בפיקוח או בהדרכה כאמור, הכל לפי המאוחר יותר.

(2) כל עוד הוא לומד לימודים סדירים

לקבלת תואר "מוסמך" לפסיכולוגיה במוסד שהוכר כמוסד להשכלה גבוהה לפי חוק המועצה.

אנחנו אומרים שבוגר לא יוכל לעסוק

בפסיכולוגיה אלא במגבלות: אם הוא עובד בפיקוחו של פסיכולוג במשך שלוש שנים. אם הוא לומד לתואר מוסמך, גם כן בפיקוחו של פסיכולוג.

י. אליאסוף:

הסעיף הזה בא להגביל את התקופה ל-3 שנים אם הוא לא ממשיך ללמוד. אם הוא

ממשיך ללמוד, מעבר לשלוש שנים. כלומר, בפסיכולוגיה הוא איננו יכול להיות סטודנט נצחי. אם הוא נכנס לחוג לפסיכולוגיה הוא צריך לגמור.

מ. ערן:

ב-(1) כתוב במפורש שזה צריך להיות בפיקוח או בהדרכה. ב-(2) זה לא כתוב

במפורש.

היו"ר ת. גרוסמן:

הוחלט: יש להוסיף ב-(2) את המילים: בפיקוח או בהדרכה.

סעיף 3:

לא יטפל פסיכולוג במתן תרופה או הליך חשמלי לבני אדם.

סעיף 4:

לא ישתמש אדם בתואר "פסיכולוג" או בביטוי או קיצור המרמזים על היותו מוסמך, מסוגל או מוכן לעסוק בפסיכולוגיה, אלא בהתאם לרישומו בפנקס או בהתאם להיתר לפי סעיף 16.

סעיף 5:

שר הבריאות רשאי, לאחר התייעצות במועצה, לקבוע בתקנות פרטים שפסיכולוג רשאי או אינו רשאי לפרסם על עיסוקו המקצועי, וכך לקבוע דרכי פרסום ומקומות פרסום מותרים או אסורים.

פ. שינמן:

מה פרוש מתן תרופה?

י. אליאסוף:

תרופה שנותנים בבית-מרקחת.

בסעיפים 6 ו-7 לא היה שינוי.

סעיף 8:

בסעיף 8(5) יש הוראה ברורה להעדרות של חבר מועצה. חה"כ ורדיגר ביקש להוסיף את המילים: "...חבר המועצה או הוועדה רשאי להגיב על ההודעה כאמור. השאלה אם זה נחוץ? - כתוב מי שלא בא 3 פעמים שולחים לו הודעה דע לך שכך וכך העניין. חה"כ ורדיגר רוצה להיות בטוח שהוא קיבל את ההודעה הזאת. אפשר לכתוב שזה יהיה בדאר רשום.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם הכוונה שהוא קיבל את ההודעה אז לא צריך לכתוב להגיב על ההודעה כאמור.

מ. ידיד:

לכתוב: הודעה בכתב בדאר רשום.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: לכתוב: הודעה בכתב בדאר רשום.

סעיף 9:

י. אליאסוף:

זהו תיקון טכני, מחיקת מספר מילים.

סעיף 10:

בסעיף זה היו מספר תיקונים. בסעיף קטן (ב)(2) הוועדה הוסיפה פסיכולוג במוסד מוכר. ב(ג) הוועדה תקנה ל-3 שנים והיתה גירסה שאפשר להתמנות רק פעם אחת נוספת. המינוי הראשון של פסיכולוגים כאמור בסעיף קטן (ב) (1) ו-(2) יהיה של אלה אשר לדעת שר הבריאות ממלאים אחר הדרישות לזכאות לרישום כאמור בסעיף 11.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: לאשר סעיף 10.

סעיף 11:

זכאי להירשם בפנקס אזרחי ישראלי או תושב ישראל, שהוא אחד מאלה: (1) מי שיש לו תואר מוסמך לפסיכולוגיה מאוניברסיטה בארץ או תואר מקביל באוניברסיטה בחו"ל. (2) מי שאיזן לו תואר מוסמך אבל עסק בפסיכולוגיה 15 שנה במקום עבודה מוכר מטעם המועצה והמשיך בעיסוק זה עד ליום הגשת בקשת הרישום; או מי שעסק פחות מ-15 שנה במקצוע אבל לפחות 10 שנים ונבחן בפסיכולוגיה בפני ועדת הבחינות כאמור בסעיף 12.

היתה הצעה של הוועדה: רישום בפנקס שלמי

סעיף קטן (3)(א) חל עליו מותנה בכך שהנרשם הוא בעל תואר "בוגר" או סיים שתי שנות לימודים לפחות במוסד להשכלה גבוהה.

ולא חשוב מה הוא למד?

מ. ערן:

מ. ידיד:

הכוונה היתה שלכל הפחות תהיה לו השכלה גבוהה. אם הוא עוסק בפסיכולוגיה 10 שנים שלפחות יהיו לו שתי שנות לימודים במוסד להשכלה גבוהה.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוא צריך לעמוד בבחינה בפני ועדת הבחינות כדי שיוכל להמשיך לעסוק במקצוע. באה גירסה נוספת שאומרת: אם הוא עבד 15 שנה ויש לו תואר בוגר או סיים שתי שנות לימודים במוסד להשכלה גבוהה הוא יכול לא להיבחן. אינני יודעת למה?

י. שפניץ:

ההצעה של משרד הבריאות היא 15 שנה עבד במקום עבודה מוכר מטעם המועצה. הוועדה רוצה להחמיר שלפחות למד שנתיים במוסד להשכלה גבוהה - זו תוספת להחמרה.

פ. שיינמן:

סעיף קטן (א) יוצא יותר קשה מסעיף קטן (ב). ב-(א) תובעים ממנו 15 שנות עבודה לימוד במוסד להשכלה גבוהה. לעומת זאת אחרי 10 שנים מספיק אם עמד בפני ועדת הבחינות.

היו"ר ח. גרוסמן:

התוספת של תואר בוגר ושנתיים לימודים במוסד להשכלה גבוהה חלה על כולם.

פ. שיינמן:

זה שייך ל-3(א). יוצא ש-15 שנה יותר כבד מ-10 שנים.

מ. ידיד:

היו שתי אפשרויות: אמרנו: או עמד בבחינות, או לפטור אותו מבחינות בתנאי שיהיה לו תואר בוגר או סיים שתי שנות לימודים במוסד להשכלה גבוהה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם הוא עבד 15 שנה אז לא צריך לעמוד בבחינות אבל צריך שיהיה לו תואר בוגר או סיים שתי שנות לימודים במוסד להשכלה גבוהה.

מ. ערן:

סעיף קטן (ב) מדובר על עולים חדשים שלא למדו פסיכולוגיה בצורה מסודרת ועבדו בפסיכולוגיה והתואר לשהם לא מוכר כאן. אז צריך לבחון אותם.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתה מקבל את הגירסה 15 שנה עם תואר או 10 שנים עם בחינות?

מ. ערן:

כן.

ש. נעמן:

יכולים להיות אנשים שהכנסתם תקופח עקב זאת. כל כך קל לאדם בגיל 60 ללכת

לבחינות?

היו"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: לקבל את ההצעה של ח"כ ידיד. אמנם אני נגד אבל לא אגיש הסתייגות.

ש. נעמן:

אולי נסתפק בשנתיים לימוד בפסיכולוגיה בלי תואר בוגר?

היו"ר ח. גרוסמן:

נמך תואר בוגר ושנתיים נשאיר.

י. אליאסוף:

סעיף 12:
הוועדה לא החליטה אם ראש שירותי בריאות הנפש שאיננו פסיכולוג יכול להיות יושב-ראש הוועדה כאשר ההצעה העקרונית היתה לא ראש שירותי בריאות הנפש אלא פסיכולוג שנתמנה ע"י שר הבריאות.

ל. מילר:
אני הצעתי ראש שירותי בריאות הנפש.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני בעד ראש שירותי בריאות הנפש במשרד הבריאות או פסיכולוג שהוסמך לכך מטעמו כי ראש שירותי בריאות הנפש הוא פסיכיאטר.

ל. מילר:
רופאים נבחרים ע"י אנשים שאינם רופאים. יכול להיות במקרה זה שראש שירותי בריאות הנפש ירצה לשבת בעצמו. לרוב הוא יסמך פסיכולוג.

היו"ר ח. גרוסמן:
הוחלט: לקבל את גירסה ב'.

סעיף 13:

י. אליאסוף:
סעיף זה קובע מתי ועדת הרישום יכולה לסרב לא לרשום בפנקס: (1) לא נתמלאו התנאים האמורים בסעיף 11. (2) המבקש הורשע בעבירה שיש בה לדעתה כדי להראות שהמבקש חסר האחריות הדרושה לעיסוק בפסיכולוגיה, וטרם עברו עשר שנים מן הזמן שריצה את ענשו, או משנסתיימה תקופת התנאי לפי סעיף 18(ב) לחוק דיני עונשין (דרכי ענישה) (נוסח משולב), תש"ל-1970, הכל לפי העניין.

(3) קיימת עובדה אחרת העשויה לדעת הוועדה להראות שהמבקש איננו מסוגל או איננו ראוי לעסוק בפסיכולוגיה.

היתה הצעה למחוק בסעיף (2) את המלה "לדעתה".

י. בארי:
כדאי לציין לדעת הוועדה ולא לדעת העבירה. לכן אני הצעתי למחוק את המלה "לדעתה".

י. אליאסוף:
דעתה של הרשות המוסמכת היא לא הדבר האחרון.

י. בארי:
אני מציע למחוק את המלה לדעתה. כאשר יבואו לבית המשפט, יבדקו מה היתה דעת הוועדה כדי להראות שהמבקש חסר אחריות.

י. אליאסוף:
התוצאה היא אותה תוצאה אלא שההצעה של חה"כ בארי מרככת את העניין. אפשר למחוק את המלה "לדעתה" אז יהיה מבחן אובייקטיבי.

לגבי סעיף קטן (3) ישנם שני אלמנטים: איננו מסוגל ואיננו ראוי. ישנן שתי גירסאות לסעיף הזה והן:-

י. אלואסוף:

גירסה א' - קיימת עובדה אחרת העשויה לדעת הוועדה להראות שהמבקש איננו מסוגל לעסוק בפסיכולוגיה כאמור בפרק ד' או איננו ראוי לעסוק בפסיכולוגיה.

גירסה ב' - קיימת... שהמבקש חסר האחריות הדרושה לעסוק בפסיכולוגיה.

כאשר נאמר איננו מסוגל לעסוק בפסיכולוגיה לפי פרק ד' הכוונה למצב בריאותו ולא לענין ההשכלה שלו.

מ. ידיד: אני בעד גירסה א'.

י. בארי: אני תומך בגירסה ב'.

היו"ר ח. גרוסמן: השאלה אם להזכיר את פרק ד'?

י. אליאסוף: פרושו של דבר שזה מצומצם רק לגבי מצב בריאותו ולא למצבים אחרים.

צ. לינקר: אני מעדיפה את (ד) האורגינלי.

היו"ר ח. גרוסמן: ישנן שלוש אפשרויות: (3) האורגינלי, גירסה א' וגירסה ב'.

הוחלט: לקבל את סעיף 3 שבכחול. שמורה זכות הסתייגות לחה"כ מ. ידיד ולחה"כ פ. שיינמן. כמו-כן הוחלט למחוק את המלה "לדעתה".

ש. נעמן: בסעיף 13 לא נכון להגיד פסלות הרישום, כי פוסלים דבר שהוא קיים.

היו"ר ח. גרוסמן: נכון - אתה צודק.

סעיף 14: 15:

י. אלואסוף: בסעיף 14 מדובר כאשר הוועדה דחתה בקשה לרישום מסיבות של אי מילוי התנאים עפ"י סעיף 13. בסעיף 15 מדובר כאשר הוועדה דחתה את הרישום מסיבות אחרות.

הוועדה מעוניינת לאפשר בכל המצבים דיון חוזר בפני הוועדה ובנוסף דיון בבית המשפט.

היו"ר ח. גרוסמן: כלומר, במקום להגיד לפי סעיף 13(1) יהיה סעיף 13 כולו.

י. אליאסוף: נכון - היתה הצעה של חה"כ ידיד להגביל את הוועדה בזמן. הציע לחייב את הוועדה שתתחיל לדון תוך 30 יום.

הוחלט: למחוק סעיף קטן (1) בסעיף 14. ובסעיף 15 למחוק סעיף קטן (2) או (3).

לא רצוי להכניס לוח זמנים. זה צריך להיות
אחיד כי לא בכל מקום הגבלנו בזמן:

י. אליאסוף:

כאשר הוא נדחה הוא צריך להפסיק את
הפרקטיקה וההכנסה שלו נופלת. לכן הצענו

ל. מילר:

להגביל את הזמן.

הוחלט: גירסה ב' של סעיף 14 התקבלה.
כלומר, כל הגירסאות התקבלו, א', ב' וצ'.

היו"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: למחוק את המילים: או לישיבת ארעי
בסעיף קטן (א)(2).

סעיף 16:

לא היו שינויים.

סעיף 17:

סעיף 18:
כאן יש שלוש גירסאות: - גירסה א': לא יתן
פסיכולוג טיפול פסיכותרפויטי אלא אם הוא
פסיכולוג קליני, ולא יתן פסיכולוג קליני טיפול כאמור למי שיש לסבלו רקע
אורגני או חשד ברקע אורגני, אלא לאחר שהרופא כללי בדק אותו בסמוך לתחילת
הטיפול וקבע את הטיפול הרפואי הדרוש לו.

גירסה ב': (ב) לא יתן פסיכולוג טיפול
פסיכותרפויטי אלא אם הוא פסיכולוג קליני. פסיכולוג קליני יבקש מלקוח
להבדק אצל רופא כללי ולא יתן ללקוח טיפול פסיכותרפויטי אלא אם המציא
לו את הממצאים הרפואיים.

גירסה ג': לא יתן פסיכולוג טיפול
פסיכותרפויטי אלא אם הוא פסיכולוג קליני. לא יתן פסיכולוג קליני טיפול
פסיכותרפויטי אלא אם המציא לו הלקוח חוות דעת מהרופא הכללי בדבר מצבו
הרפואי - אורגני.

ההבדלים הם בסיפה.

שפניץ:
הצעה אחת היתה שלא ילך לרופא סתם. הצעה
אחרת שבאופן אוטומטי הוא ישלח כל חולה
בלי שיהיה לו חשד. הצעה שלישית מספיק שאדם יבוא אליו עם תעודות המעידות
על מצבו הרפואי.

היו"ר ח. גרוסמן:
בכחול כתוב חשד. בגירסה א' חשד בתוספת
רופא כללי. בגירסה ב' בכל מקרה אפילו אם
אין חשד. בגירסה ג' בכל מקרה צריך להביא תעודות.

ל. מילר:
ביחס לחשד - ההצעה בכחול היתה הצעת משרד
הבריאות ואנחנו מקבלים את ההצעה. מספיק
שהיה חשד, לא צריך בכל מקרה, אלא אם יש חשד או אם יש מחלה אורגנית.
אם יש מחלה אורגנית ופסיכולוג לא מאבחן הוא יצטרך לתת תשובה על כך עפ"י
החוק. החוק הזה מחייב אותו ומטיל עליו אחריות להשגיח והוא צריך להכין את
עצמו לכך שאם הוא לא מאבחן - רופא סביר היה מאבחן את זה - יצטרך לתת
תשובה על כך עפ"י החוק.

קודם נצביע אם מסתפקים בחשד או שחושבים
בכל מקרה צריך להיות או חוות דעת או

היו"ר ח. גרוסמן:

לשלוח לרופא?

אנחנו מדברים בפסיכולוגים קליניים שגמרו
חמש שנות לימוד פלוס שנתיים עבודה

מ. ערן:

בקליניקה. לעיתים קורה שפסיכיאטר שולח לפסיכולוג כדי לאבחן מוח. במשך
7 השנים האלה הוא לומד לאבחן את כל הדברים האלה. פרופ' שובל מאשר את זה
שהם לומדים את הדברים האלה ומקבלים הסמכה. הוא צריך לדעת מתי להעביר
אדם לרופא.

לפעמים לגבי מקרה נפשי רציני הפסיכולוג
יכול לאחר את השלב הזה. כדאי לתת תשומת

צ. לינקר:

לב לזה. העניין האורגני הוא לא כל כך חמור אבל העניין הנפשי הוא יותר
חמור. לכן כדאי להדגיש את זה.

זו נקודה יותר חזקה לטובת הפסיכולוג.

מ. ערן:

אבחון רקע נפשי זה יותר קל לפסיכולוג
כי זה המקצוע שלו. מה שמטריד אותנו זה

היו"ר ח. גרוסמן:

אבחון לרקע אורגני.

אנחנו מעמידים את הפסיכולוג במצב מאד
קשה. לא תמיד הוא ידע בדיוק מה המצב.

פ. שיינמן:

ענין כזה צריך להשאיר לשיקול דעתו אם צריך לשלוח לרופא או לא. לא לחייב
אותו לשלוח לרופא אלא לסמוך עליו בענין זה.

אני בעד גירסה א'. כלומר, שישאר כמו
שכתוב בלי הרופא.

מ. ידיד:

אני יכולה להסתפק בענין חשד ולומר שזה
יהיה חוות דעת של רופא כללי. אני בעד

היו"ר ח. גרוסמן:

גירסה א' עם החשד. אני מבינה שהרוב בעד מחיקת גירסה ב'. מי בעד ב' כמו
שכתוב בצד ימין? - אף אחד פרט לי. מי בעד גירסה א'?

הוחלט: גירסה א' התקבלה.

אלא שיש קושי מה זה רופא כללי?

י. אליאסוף:

אפשר לכתוב: במקום רופא כללי רופא
המשפחה.

מ. ידיד:

בחוק מופיעים התארים רופא ורופא מומחה.
אני הייתי מציע להשאיר את המלה רופא ולא

ל. מילר:

רופא כללי.

רופא כללי זו מומחיות מיוחדת באמריקה
שלא קיימת בארץ.

צ. לינקר:

ל. מילר:

המטרה בארה"ב היא שונה לגמרי היא באה לקדם ולהחזיר את מקומו של רופא המשפחה. למשל, בחוק תולי-נפש מוזכר רופא, אם הוא חותם על מכתב שאדם זקוק לאשפוז.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם אנחנו מכניסים רופא כללי, אנחנו מכניסים מינוח שאינו קיים בשום חוק.

י. בארי:

אני רוצה להזכיר ממה נבע השימוש ברופא כללי. הבעיה היא אם נשאר את המלה רופא זה כולל הכל. הוא עלול בשל ענין אורגני לשלוח אותו לרופא עור. הכוונה צריכה להיות שלא הפסיכולוג יחליט לאיזה רופא הוא ישלח אותו.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו צריכים לתת אמון בפסיכולוג. האם הוא דוקא ישלח לרופא שלא צריך לשלוח אליו?

אליו?

הוחלט: למחוק את המלה כללי. שמורה

זכות הסתייגות לחה"כ י. בארי.

סעיף 20:

גירסה א': (א) מי שעסק בענף הפסיכולוגיה לפני שנקבע אותו ענף כמומחיות מוכרת, רשאי לעסוק באותו ענף ולהשתמש בתואר הצמוד לאותה מומחיות בתום התקופה שנקבעה לגבי כל ענף בתקנות, ובלבד שתוך אותה תקופה קיים את התנאים שקבע לכך השר. כלומר, לפי גירסה זו הוא יכול להמשיך בתנאי שהוא אחר כך עושה את התואר.

(ב) הוראה זו אינה גורעת מהוראות אחרות

בחוק זה בדבר רכישת מומחיות.

גירסה ב': בסוף הסעיף יווסף: "על ידי

המנהל לענין אורך התקופה שבה הפסיכולוג יהיה רשאי להמשיך בעיסוקו ולענין הכשרה ובחינה".

י. אליאסוף:

בפרק זה יש הוראות בקשר למומחיות. ואז פסיכולוג רשאי לעסוק באותו ענף רק אם הוא מומחה. בסעיף 20 כתוב מי שעסק בענף הפסיכולוגיה לפני שהשר קבע את המומחיות אותו אדם יהיה רשאי להמשיך לעסוק באותו ענף, עם או בלי התואר, בתנאים והגבלות שנקבעו.

בגירסה ב' נאמר שהמנהל רשאי להגיד לו אתה

רשאי תוך חמש שנים בתנאי שתוך התקופה הזאת תקבל הכשרה כזאת וכזאת. בגירסה א' נאמר שהענין יקבע לגבי כל ענף בתקנות.

פ. שיינמן:

על-יסוד מה הוא עבד עד היום?

היו"ר ח. גרוסמן:

עד היום לא היה חוק.

י. אליאסוף:

לגבי המומחיות - לפי הנוסח בכהול הוא רשאי בתנאים ובהגבלות שקבע שר הבריאות. בגירסה ב' זה יכול להיות לגבי אורך התקופה ולגבי הבחינות - כפי שמבכ"ל משרד הבריאות יקבע.

מ. ערן:

כאן מדובר בעיקר באנשים שעשו את כל הבחינות במשך 20 השנים ונבחרו. אני מניח שהם לא ידרשו להיבחן עוד פעם. אלה אנשים שכבר עסקו בונה-פידה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני הייתי מציעה שנסתפק במה שכתוב בסעיף 20 בצד ימין. כל היתר זה רק תסבוכת.

י. אליאסוף:

העקרון בגירסה א' שכאשר תקבע המומחיות יקבע השר תקופה של זמן לצורך רכישת המומחיות. אם אותו אדם לא רכש במשך פלך זמן מסויים הוא איננו יכול להמשיך לעסוק בזה.

מ. ערן:

יש מאות אנשים שכבר עברו את השלבים האלה.

מ. ידיד:

השר בתקנות יכול לפטור אותם.

ש. נעמן:

אנחנו בעד הגירסה המקורית. איננו רוצים שהשר ייכנס לבעיות אינדיבדואליות של פסיכולוגים מסויימים. מדובר באנשים שכבר רשומים. יש אדם מסויים, מחוץ אלה, שעוסק במשך 20 שנה בפסיכולוגיה קלינית אבל אין לו תואר. רק המנכ"ל יכול לטפל בו.

היו"ר ח. גרוסמן:

ההבדל בין שני הדברים הוא לא כל כך גדול. מה כתוב פה: מי שעסק לפני שנקבעה המומחיות, הוא ימשיך לעסוק בענף עם או בלי תואר בתנאים ובהגבלות שנקבעו.

י. אליאסוף:

ברגע שמדובר בטיפול אינדיבדואלי ההגבלות אינן מוכרחות להיות בתקנות. גם אם משאירים את הנוסח בכחול צריך להיות ברור שההוראות נקבעו ע"י המנכ"ל. ההבדל בין גירסה א' וגירסה ב' הוא בזה שבגירסה ב' העניין ממשיך להיות בטיפול אינדיבדואלי של המנכ"ל ואילו ב(א) השר קובע תקנות ומי שלא ממלא את התנאים תוך חמש שנים צריך להפסיק בעיסוק הזה.

היו"ר ח. גרוסמן:

השר יכול לומר מי שעוסק 15 שנה במומחיות ימשיך לעסוק בזה. אם 10 שנים הוא צריך שנתיים השתלמות. ואם חמש שנים הוא צריך בחינה.

י. אליאסוף:

לגבי זה ישנן שתי הצעות: הצעה אחת שהמנכ"ל יכול להתנות באופן אישי לכל אחד את התקופה. הצעה שניה ששר הבריאות יקבע בתקנות שמי שעסק במומחיות לפני כניסת החוק הזה יוכל תוך חמש שנים לקבל הכשרה כזאת וכזאת. או אם הוא עבד 15 שנה הוא פטור. כאשר התקופה תמה, מי שאינו עונה על הדרישות הוא לא יוכל להמשיך יותר לעסוק באותה מומחיות.

היו"ר ח. גרוסמן:

השאלה אם זה צריך להיות בתקנות או טיפול אינדיבדואלי? - מי בעד הגירסה בצד

ימין עם התוספת של גירסה ב'?

פ. שיינמן:

אני מוכן להצטרף לגירסה בצד ימין בתוספת גירסה ב'.

הוחלט: לקבל את הגירסה בצד ימין בתוספת גירסה ב'. שמורה זכות הסתייגות לחה"כ

היו"ר ח. גרוסמן:

מ. ידיד.

סעיף 21:

ההנחיה היתה להתאים את הסעיף הזה לפקודת הרופאים לרופאי שיניים.

י. שפניץ:

זהו סעיף שמדבר על פסילה מטעמי בריאות.

היו"ר ח. גרוסמן:

כאן מדובר רק על פסיכולוג. הסעיף הזה לא כולל את הבוגר שעובד בפסיכולוגיה.

מ. ערן:

הוא עדיין לא פסיכולוג והוא עדיין לא הגיש בקשה לרישום.

היו"ר ח. גרוסמן:

אבל הם עובדים.

מ. ערן:

אפשר להוסיף: בוגר בפסיכולוגיה שעובד, דינו כדין פסיכולוג.

ש. נעמן:

זו באמת שאלה - מי שגמר בוגר ונכנס ללימודים לתואר מוסמן. במשך אותה התקופה הוא עובד לפי החוק בפיקוחו של פסיכולוג. מה קורה אם באותה התקופה הוא לא בסדר - האם לא חלות עליו ההגבלות האלה?

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 21(ג) כתוב: פסיכולוג פטור מחובת התייצבות אם הוא מבקש מחיקת שמו מן הפנקס או שהוא הפסיק עיסוקו המקצועי, כולו או מקצתו, לחלוטין או לשעה, להנחת דעתה של ועדת הרישום. מדוע אנחנו מבקשים מהפסיכולוג שהוא יבקש מחיקת שמו מן הפנקס?

צ. לינקר:

למה זה לא כך אצל הרופאים?

היו"ר ח. גרוסמן:

אם הוא חרג מסיבות רציניות אז הוא יכול לעמוד בפני משפט. אם זה דבר קטן אז כדאי לתת לו את האשראי הזה. כי אם הוא לא מתייצב יכולים להשעות אותו ואז זה כתם רציני מאד על שמו.

צ. לינקר:

האם זה לא כתוב בחוק שלמרות שאדם הולך למחוק את שמו, ניתן להגיש נגדו תביעה?

היו"ר ח. גרוסמן:

פרק ד' מדבר רק על מצב בריאות - ואין לזה כל קשר.

מ. ידיד:

סעיף 21(ג) הימני יעבור לצד שמאל.

מ. ערן:

אם הוא מבקש למחוק את שמו מהפנקס מה יעשו לו?

פ. שיינמן:

האם הדבר ברור מאליו שמפסיקים את
ההליכים נגדו?

היו"ר ח. גרוסמן:

זה ייבדק ואם זה לא מובן זה ייכתב.

י. אליאסוף:

לפי סעיף 16(א) אדם יכול לקבל היתר
זמני. יש לא מעט מקרים שעולים מקבלים
רשיון זמני ומתברר שיש בעיות. הייתי רוצה לדון באותו סעיף של בריאות
לגבי אלה שמקבלים היתרים זמניים.

ל. מילר:

נחליט שזה חל על הבוגר וגם על אלה
שקיבלו היתר זמני עפ"י סעיפים אלה ואלה.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 29 ישנה גירסה ב' שאומרת: ערעור
בפני בית משפט המחוזי בירושלים, והחלטתו
תהיה סופית (במקום ערעור לשופט עליון אחד). השאלה אם אתם מקבלים זאת?

י. שפניץ:

אם זו בקשה של משרד המשפטים אני חושבת
שצריך להקל על בית המשפט העליון.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מציע את הערעור לבית משפט מחוזי.

י. בארי:

האם אתה מקבל שפסילה מטעמי בריאות תהיה
בבית משפט מחוזי ולא עליון?

י. אליאסוף:

אני מציעה כדי לא להסתכן להשאיר את
זה בידי בית המשפט העליון.

היו"ר ח. גרוסמן:

הישיבה ננעלה בשעה 14.00